

PAPER 111
THE ADJUSTER AND THE SOUL

THE presence of the divine Adjuster in the human mind makes it forever impossible for either science or philosophy to attain a satisfactory comprehension of the evolving soul of the human personality. The morontia soul is the child of the universe and may be really known only through cosmic insight and spiritual discovery.

The concept of a soul and of an indwelling spirit is not new to Urantia; it has frequently appeared in the various systems of planetary beliefs. Many of the Oriental as well as some of the Occidental faiths have perceived that man is divine in heritage as well as human in inheritance. The feeling of the inner presence in addition to the external omnipresence of Deity has long formed a part of many Urantian religions. Men have long believed that there is something growing within the human nature, something vital that is destined to endure beyond the short span of temporal life.

Before man realized that his evolving soul was fathered by a divine spirit, it was thought to reside in different physical organs--the eye, liver, kidney, heart, and later, the brain. The savage associated the soul with blood, breath, shadows and with reflections of the self in water.

In the conception of the atman the Hindu teachers really approximated an appreciation of the nature and presence of the Adjuster, but they failed to distinguish the copresence of the evolving and potentially immortal soul. The Chinese, however, recognized two aspects of a human being, the yang and the yin, the soul and the spirit. The Egyptians and many African tribes also believed in two factors, the ka and the ba ; the soul was not usually believed to be pre-existent, only the spirit.

The inhabitants of the Nile valley believed that each favored individual had bestowed upon him at birth, or soon thereafter, a protecting spirit which they called the ka. They taught that this guardian spirit remained with the mortal subject throughout life and passed before him into the future estate. On the walls of a temple at Luxor, where is depicted the birth of Amenhotep III, the little prince is pictured on the arm of the Nile god, and near him is another child, in appearance identical with the prince, which is a symbol of that entity which the Egyptians called the ka. This sculpture was completed in the fifteenth century before Christ.

The ka was thought to be a superior spirit genius which desired to guide the associated mortal soul into the better paths of temporal living but more especially to influence the fortunes of the human

POGLAVLJE 111
ISPRAVLJAČ I DUŠA

ZAHVALJUJUĆI prisutnosti božanskog Ispravljača u ljudskom umu, ni znanost ni filozofija neće biti u stanju postići zadovoljavajuće razumijevanje evolutivne duše ljudske ličnosti. Morontija duša je dijete svemira koja se jedino može istinski poznati kozmičkim uvidom i duhovnim otkrićem.

Koncepti duše i unutarnjeg duha nisu novi na Urantiji; često su se javljali u različitim sustavima planetarnih vjerovanja. Mnoge istočne kao i određene zapadne vjere spoznaju da čovjek ima božansku kao i ljudsku baštinu. Osjećaj unutarnje prisutnosti praćen spoznajom vanjske sveprisutnosti Božanstva već dugo predstavlja dio mnogih religija Urantije. Čovjek je dugo vjerovao da postoji nešto bitno i značajno što raste unutar ljudske prirode, čemu je suđeno da istraje po okončanju kratkog vijeka čovjekovog temporalnog života.

Prije nego je čovjek spoznao da je božanski duh otac njegove evolutivne duše, mislio je da ona boravi u različitim fizičkim organima--u oku, jetri, bubregu, srcu, te kasnije u mozgu. Primitivni čovjek je povezivo dušu s krvlju, dahom, sjenama i vlastitim odrazom na površini vode.

Dok u konceptu atmana učitelji hinduizma istinski prilaze poštivanju Ispravljačeve prirode i prisutnosti, oni ne uspijevaju opaziti paralelnu prisutnost evolutivne i potencijalno besmrtno duše. Kinezi, međutim, priznaju dva aspekta ljudskog bića--jang i jin--dušu i duh. Ne samo Egipćani, već i mnoga afrička plemena, vjeruju u dvije jedinke, ka i ba ; duša obično nije smatrana prijestojećom, već jedino duh.

U dolini Nila je vladalo vjerovanje da je svaka osoba koja je uživala božansku naklonost prilikom rođenja ili uskoro zatim primala na dar zaštitni duh koji je nosio naziv ka. Vjerovali su da je ovaj zaštitni duh ostajao uz smrtnika cijelog života, te da bi prije njega prešao u naredni život. Na zidovima hrama u Luksoru, gdje je oslikan život Amenotepa III, mali princ je naslikan na ruci boga Nila dok se u blizini njega nalazi drugo dijete, po izgledu identično princu, koje simbolizira jedinku koju su Egipćani nazivali ka. Ovo djelo je dovršeno u petnaestom stoljeću prije Krista.

Ka je smatran nadmoćnim obdarenjem duha koje je trebalo usmjeriti povezanu smrtničku dušu k boljim stazama zemaljskog življenja, ali koje je povrh svega nastojalo utjecati na ljudsku sreću u narednom

subject in the hereafter. When an Egyptian of this period died, it was expected that his ka would be waiting for him on the other side of the Great River. At first, only kings were supposed to have kas, but presently all righteous men were believed to possess them. One Egyptian ruler, speaking of the ka within his heart, said: "I did not disregard its speech; I feared to transgress its guidance. I prospered thereby greatly; I was thus successful by reason of that which it caused me to do; I was distinguished by its guidance." Many believed that the ka was "an oracle from God in everybody." Many believed that they were to "spend eternity in gladness of heart in the favor of the God that is in you."

Every race of evolving Urantia mortals has a word equivalent to the concept of soul. Many primitive peoples believed the soul looked out upon the world through human eyes; therefore did they so cravenly fear the malevolence of the evil eye. They have long believed that "the spirit of man is the lamp of the Lord." The Rig-Veda says: "My mind speaks to my heart."

1. THE MIND ARENA OF CHOICE

Though the work of Adjusters is spiritual in nature, they must, perforce, do all their work upon an intellectual foundation. Mind is the human soil from which the spirit Monitor must evolve the morontia soul with the co-operation of the indwelt personality.

There is a cosmic unity in the several mind levels of the universe of universes. Intellectual selves have their origin in the cosmic mind much as nebulae take origin in the cosmic energies of universe space. On the human (hence personal) level of intellectual selves the potential of spirit evolution becomes dominant, with the assent of the mortal mind, because of the spiritual endowments of the human personality together with the creative presence of an entity-point of absolute value in such human selves. But such a spirit dominance of the material mind is conditioned upon two experiences: This mind must have evolved up through the ministry of the seven adjutant mind-spirits, and the material (personal) self must choose to co-operate with the indwelling Adjuster in creating and fostering the morontia self, the evolutionary and potentially immortal soul.

Material mind is the arena in which human personalities live, are self-conscious, make decisions, choose God or forsake him, eternalize or destroy themselves.

Material evolution has provided you a life machine, your body; the Father himself has endowed you with the purest spirit reality known in the universe, your Thought Adjuster. But into your hands, subject to your own decisions, has been given mind, and it is by

životu. U ovo doba, Egipćani su vjerovati da će prilikom smrti određenog čovjeka ka čekati na njega s druge strane Velike Rijeke. Isprva je vladalo vjerovanje se da su jedino kraljevi imali ka, ali ovo se uskoro zatim počelo odnositi na sve ispravne ljude. Govoreći o ka u svome srcu, jedan egipatski vladar je rekao, "Slušao sam njegove riječi; bojao sam se prekršiti njegovu upravu. Tako sam postao jako uspješan; ostvario sam uspjeh zahvaljujući onome što me nagonio da činim; stekao sam slavu slijedeći njegovu upravu." Mnogi su vjerovali da je ka bio "orakul od Boga u svakom čovjeku." Mnogi su vjerovali da će "provesti vječnost u radosti srca naklonošću Boga u čovjekovoj nutrini."

Sve rase evolutivnih smrtnika Urantije imaju riječ koja odgovara konceptu duše. Mnogi primitivni narodi su vjerovali da duša gleda na svijet kroz ljudske oči; stoga su se tako stravično bojali uroka zlog oka. Dugo su vjerovali da je "duh čovjeka lampa Gospodnja." Rig-Veda kaže: "Moj um govori mome srcu."

1. UMNA DOMENA, IZBORA

Premda djelovanje Ispravljača ima duhovnu prirodu, oni neminovno temelje svoje aktivnosti na intelektualnoj osnovi. Um je ljudska podloga na čijoj osnovi, u suradnji s ličnošću svoga domaćina, duh Monitor mora razviti morontija dušu.

Kozmičko jedinstvo vlada na više umnih razina svemira nad svemirima. Intelektualna bića vuku porijeklo iz kozmičkog uma, upravo kao što nebule nastaju iz kozmičkih energija svemirskog prostora. S odobrenjem smrtničkog uma, na ljudskoj (i stoga ličnoj) razini čovjekovog intelektualnog "ja," potencijal evolucije duha počinje dominirati zahvaljujući duhovnim obdarenjima ljudske ličnosti kao i stvaralačkoj prisutnosti jedinke koja predstavlja apsolutnu vrijednosti u takvim ljudskim bićima. Ali na takvu dominanciju duha nad materijalnim umom utječu dva iskustva: Ovaj um se kao prvo morao razviti zahvaljujući službi sedam pomoćnih umnih duhova i kao drugo, pri stvaranju i podizanju morontija bića--evolutivne i potencijalno besmrtnne duše--materijalno (lično) biće mora izabrati suradnju s unutarnjim Ispravljačem.

Materijalni um predstavlja područje života ljudskih ličnosti, njihove svijesti o vlastitom postojanju, donesenih odluka, prihvatanja ili odricanja Boga, postignuća vječnosti ili samouništenja.

Materijalna evolucija vam je pružila životni mehanizam, vaše tijelo; sam Otac vas je obdario najčistijom stvarnošću duha u cijelom svemiru, vašim Misaonim Ispravljačem. Ali u vaše ruke, podređen vašim odlukama, postavljen je um i pomoću

mind that you live or die. It is within this mind and with this mind that you make those moral decisions which enable you to achieve Adjusterlikeness, and that is Godlikeness.

Mortal mind is a temporary intellect system loaned to human beings for use during a material lifetime, and as they use this mind, they are either accepting or rejecting the potential of eternal existence. Mind is about all you have of universe reality that is subject to your will, and the soul--the morontia self--will faithfully portray the harvest of the temporal decisions which the mortal self is making. Human consciousness rests gently upon the electrochemical mechanism below and delicately touches the spirit-morontia energy system above. Of neither of these two systems is the human being ever completely conscious in his mortal life; therefore must he work in mind, of which he is conscious. And it is not so much what mind comprehends as what mind desires to comprehend that insures survival; it is not so much what mind is like as what mind is striving to be like that constitutes spirit identification. It is not so much that man is conscious of God as that man yearns for God that results in universe ascension. What you are today is not so important as what you are becoming day by day and in eternity.

Mind is the cosmic instrument on which the human will can play the discords of destruction, or upon which this same human will can bring forth the exquisite melodies of God identification and consequent eternal survival. The Adjuster bestowed upon man is, in the last analysis, impervious to evil and incapable of sin, but mortal mind can actually be twisted, distorted, and rendered evil and ugly by the sinful machinations of a perverse and self-seeking human will. Likewise can this mind be made noble, beautiful, true, and good--actually great--in accordance with the spirit-illuminated will of a God-knowing human being.

Evolutionary mind is only fully stable and dependable when manifesting itself upon the two extremes of cosmic intellectuality--the wholly mechanized and the entirely spiritualized. Between the intellectual extremes of pure mechanical control and true spirit nature there intervenes that enormous group of evolving and ascending minds whose stability and tranquillity are dependent upon personality choice and spirit identification.

But man does not passively, slavishly, surrender his will to the Adjuster. Rather does he actively, positively, and co-operatively choose to follow the Adjuster's leading when and as such leading consciously differs from the desires and impulses of the natural mortal mind. The Adjusters manipulate but never dominate man's mind against his will; to the Adjusters the human will is supreme. And they so

uma živite ili umirete. U ovom umu i s ovim umom, donosite moralne odluke zahvaljujući kojima možete postati nalik Ispravljaču, što znači nalik Bogu.

Smrtnički um je privremeni intelektualni sustav koji je posuđen ljudskim bićima na upotrebu za vrijeme materijalnog života i koristeći se ovim umom, ona bilo prihvaćaju ili odbacuju potencijal vječne egzistencije. Um je gotovo jedina komponenta kozmičke stvarnosti koja je podređena vašoj volji dok duša--vaše morontija "ja"--vjerno oslikava proizvod zemaljskih odluka smrtničkog bića. Ljudska svijest se lagano naslanja na podlogu nižeg elektrokemijskog mehanizma, dok lagano dodiruje viši energetski sustav duha-morontije. Ni jednog od ovih sustava ljudsko biće nije u cjelosti svjesno za vrijeme smrtničkog života; ono stoga mora djelovati u umu, kojeg je svjesno. Opstanak nije toliko rezultat onoga što um razumije, koliko je rezultat onoga što um nastoji razumjeti; poistovijećenje s duhom nije toliko stvar toga kakav je um danas, koliko je stvar toga kakav um nastoji postati. Kozmički uspon nije toliko stvar čovjekove svijesti Boga, koliko je rezultat čovjekove žudnje za Bogom. To što ste danas nije toliko bitno koliko je bitno to što postajete dan za danom i u vječnosti.

Um je kozmički instrument na kojem ljudska volja može svirati nemilozvučje uništenja ili na kojem ista ova ljudska volja može proizvesti veličanstvene melodije poistovijećenja s Bogom i rezultirajućeg vječnog opstanka. Na koncu konca, dok čovjekov Ispravljač ne može podlijeći zlu i dok nije u stanju počiniti grijeh, grešne mahinacije izopačene i sebične ljudske volje uistinu mogu iskriviti i izobličiti ljudski um i učiniti ga zlim i ogavnim. A isti ovaj um jednako tako može postati plemenit, lijep, istinit i dobar--stvarno velik--ako ga takvim učini duhom prosvjetljena volja ljudskog bića koje poznaje Boga.

Evolutivni um je potpuno stabilan i pouzadan jedino kad se ispoljava na dvije krajnosti kozmičke intelektualnosti--na posve mehaniziranoj i posve produhovljenoj razini. Između dvaju intelektualnih krajnosti--posve mehaničke kontrole i istinske prirode duha--vlada ogroman raspon evolutivnih uspinjućih umova čija stabilnost i spokoj ovise o izboru ličnosti i mjeri poistovijećenja s duhom.

Ali čovjek ne predaje svoju volju Ispravljaču pasivno, ropski. Bolje je reći da on aktivno, pozitivno i kooperativno donosi odluku da će slijediti Ispravljačevu upravu i to u onom času i na onaj način na koji se takva uprava bude svjesno razlikovala od želja i impulsa prirodnog smrtničkog uma. Dok Ispravljači manipuliraju čovjekov um, oni njime nikad ne upravljaju protiv čovjekove volje; Ispravljačima,

regard and respect it while they strive to achieve the spiritual goals of thought adjustment and character transformation in the almost limitless arena of the evolving human intellect.

Mind is your ship, the Adjuster is your pilot, the human will is captain. The master of the mortal vessel should have the wisdom to trust the divine pilot to guide the ascending soul into the morontia harbors of eternal survival. Only by selfishness, slothfulness, and sinfulness can the will of man reject the guidance of such a loving pilot and eventually wreck the mortal career upon the evil shoals of rejected mercy and upon the rocks of embraced sin. With your consent, this faithful pilot will safely carry you across the barriers of time and the handicaps of space to the very source of the divine mind and on beyond, even to the Paradise Father of Adjusters.

2. NATURE OF THE SOUL

Throughout the mind functions of cosmic intelligence, the totality of mind is dominant over the parts of intellectual function. Mind, in its essence, is functional unity; therefore does mind never fail to manifest this constitutive unity, even when hampered and hindered by the unwise actions and choices of a misguided self. And this unity of mind invariably seeks for spirit co-ordination on all levels of its association with selves of will dignity and ascension prerogatives.

The material mind of mortal man is the cosmic loom that carries the morontia fabrics on which the indwelling Thought Adjuster threads the spirit patterns of a universe character of enduring values and divine meanings--a surviving soul of ultimate destiny and unending career, a potential finaliter.

The human personality is identified with mind and spirit held together in functional relationship by life in a material body. This functioning relationship of such mind and spirit does not result in some combination of the qualities or attributes of mind and spirit but rather in an entirely new, original, and unique universe value of potentially eternal endurance, the soul.

There are three and not two factors in the evolutionary creation of such an immortal soul. These three antecedents of the morontia human soul are:

1. The human mind and all cosmic influences antecedent thereto and impinging thereon.

2. The divine spirit indwelling this human mind and all potentials inherent in such a fragment of absolute spirituality together with all associated spiritual influences and factors in human life.

Ljudska volja je nepovrediva. I oni poznaju i poštuju ovu volju, istodobno nastojeći ostvariti svoje duhovne ciljeve--ispraviti misli i preobraziti prirodu u gotovo neograničenoj domeni evolutivnog ljudskog intelekta.

Um je vaš brod, Ispravljač je vaš kormilar, dok je ljudska volja kapetan. Gospodar smrtničke lađe treba mudro dopustiti božanskom kormilaru da povede uspinjuću dušu u morontija luke vječnog života. Čovjekova volja može jedino svojom sebičnošću, neaktivnošću i grešnošću odbaciti upravu ovog brižnog kormilara i s vremenom uništiti smrtnički život nasukavši se u zlim plićacima odbačene milosti i stijenama prihvaćenog zla. S vašim pristankom, ovaj vas vjerni kormilar sigurno vodi preko zapreka vremena i teškoća prostora, do samog izvora božanskog uma ako ne i dalje, do Rajskog Oca Ispravljača.

2. PRIRODA DUŠE

Pri umnom djelovanju kozmičke inteligencije, cjelokupnost uma dominira nad fragmentima intelektualnih funkcija. Um je u biti funkcionalno jedinstvo; on stoga neminovno ispoljava ovo konstitutivno jedinstvo, čak i ako zavedeno biće pokušava zapriječiti njegovo djelovanje svojim nerazumna djelima i odlukama. I ovo jedinstvo uma bez iznimke teži koordinaciji s duhom na svim razinama povezanosti s čovjekovim "ja" koje posjeduje dostojanstvo volje i povlastice uspona.

Materijalni um smrtnog čovjeka je kozmički razboj koji nosi morontija predivo na kojem unutarnji Misaoni Ispravljač može tkati uzorke duha obilježene kozmičkim karakterom trajnih vrijednosti i božanskih značenja--dušu koja opstaje i ima ultimnu sudbinu i beskrajn put--potencijalnog finalistu.

Čovjekova ličnost se poistovjećuje s umom i duhom koji su funkcionalno povezani životom u materijalnom tijelu. Ovaj funkcionalni odnos takvog uma i duha ne vodi k stvaranju nekog spoja osobina ili obilježja uma i duha, već prije k stvaranju potpuno nove, originalne i jedinstvene kozmičke vrijednosti pred kojom potencijalno stoji vječni život--duše.

Tri, a ne dvije komponente, sudjeluju u evolutivnom stvaranju takve besmrtno duše. Ova tri prijestojeća dijela ljudske morontija dušu ubrajaju:

1. Ljudski um i sve prijestojeće kozmičke utjecaje koji mu se pridaju.

2. Božanski duh koji živi u ovom ljudskom umu i sve potencijale koji su svojstveni takvom fragmentu apsolutne duhovnosti, zajedno sa svim duhovnim utjecajima i činiteljima ljudskog života.

3. The relationship between material mind and divine spirit, which connotes a value and carries a meaning not found in either of the contributing factors to such an association. The reality of this unique relationship is neither material nor spiritual but morontial. It is the soul.

The midway creatures have long denominated this evolving soul of man the mid-mind in contradistinction to the lower or material mind and the higher or cosmic mind. This mid-mind is really a morontia phenomenon since it exists in the realm between the material and the spiritual. The potential of such a morontia evolution is inherent in the two universal urges of mind: the impulse of the finite mind of the creature to know God and attain the divinity of the Creator, and the impulse of the infinite mind of the Creator to know man and attain the experience of the creature.

This supernal transaction of evolving the immortal soul is made possible because the mortal mind is first personal and second is in contact with superanimal realities; it possesses a supermaterial endowment of cosmic ministry which insures the evolution of a moral nature capable of making moral decisions, thereby effecting a bona fide creative contact with the associated spiritual ministries and with the indwelling Thought Adjuster.

The inevitable result of such a contactual spiritualization of the human mind is the gradual birth of a soul, the joint offspring of an adjutant mind dominated by a human will that craves to know God, working in liaison with the spiritual forces of the universe which are under the overcontrol of an actual fragment of the very God of all creation--the Mystery Monitor. And thus does the material and mortal reality of the self transcend the temporal limitations of the physical-life machine and attain a new expression and a new identification in the evolving vehicle for selfhood continuity, the morontia and immortal soul.

3. THE EVOLVING SOUL

The mistakes of mortal mind and the errors of human conduct may markedly delay the evolution of the soul, although they cannot inhibit such a morontia phenomenon when once it has been initiated by the indwelling Adjuster with the consent of the creature will. But at any time prior to mortal death this same material and human will is empowered to rescind such a choice and to reject survival. Even after survival the ascending mortal still retains this prerogative of choosing to reject eternal life; at any time before fusion with the Adjuster the evolving and ascending creature can choose to forsake the will of the Paradise Father. Fusion with the Adjuster signalizes the fact that the ascending mortal has eternally and unreservedly chosen to do the Father's will.

3. Odnos između materijalnog uma i božanskog duha koji sadrži vrijednosti i značenja koja ne postoje pojedinačno bilo u umu ili u duši. Stvarnost ovog jedinstvenog odnosa nije ni materijalna niti duhovna, već je morontijalna. To je duša.

Midvejeri već dugo nazivaju ovu čovjekovu evolutivnu dušu međuumom, za razliku od nižeg ili materijalnog uma i višeg ili kozmičkog uma. Ovaj međuum istinski predstavlja morontija pojavu, kako zauzima domenu koja posreduje između materijalnih i duhovnih razina. Ova potencijalnost takve morontija evolucije ulazi u sastav dva univerzalna poriva: impulsa konačnog uma stvorenog bića da pozna Boga i stekne božanstvenost Stvoritelja i impulsa beskonačnog uma Stvoritelja da pozna čovjeka i postigne iskustvo stvorenog bića.

Ovaj uzvišeni proces razvoja besmrtno duše postoji zahvaljujući tome što smrtnički um kao prvo ima ličnu prirodu, a tek kao drugo što ima dodir s nadživotinjskim stvarnostima; on ima nadmaterijalno obdarenje kozmičke službe koje predstavlja garanciju razvoju moralne prirode koja ima sposobnost donošenja moralnih odluka, što rezultira bona fide stvaralačkim kontaktom s povezanim duhovnim službama i s unutarnjim Misaonim Ispravljačem.

Neminovan rezultat takvog kontaktnog produhovljenja ljudskog uma je postupno rođenje duše, sjedinjene tvorevine pomoćnog uma stvorenog bića kojim upravlja ljudska volja koja žudi za poznavanjem Boga, djelujući u savezu s duhovnim silama svemira kojima upravlja vrhovna kontrola istinskog fragmenta samog Boga cijele tvorevine--Tajanstvenog Osmatrača. I na taj način, materijalna i smrtnička stvarnost bića prekoračuje vremenska ograničenja mehanizma fizičkog života i postiže novi izražaj i novo poistovijećenje u evolutivnom mehanizmu produženja bitka--u besmrtnoj duši morontija prirode.

3. EVOLUTIVNA DUŠA

Greške smrtničkog uma i ljudskog ophođenja mogu u velikoj mjeri odgoditi razvoj duše, ali nakon što s pristankom ljudske volje čovjekov Ispravljač pokrene takvu morontija pojavu, one ga ne mogu spriječiti. Ali bilo kada, prethodno času smrtnikove smrti, ista ova materijalna i ljudska volja može poništiti takvu odluku i odbaciti produženje života. I nakon što preživi smrt, uspinjući smrtnik i dalje posjeduje ovu povlasticu koja mu daje pravo da odbaci vječni život; bilo kada prethodno spajanju s Ispravljačem, evolutivno i uspinjuće stvorenje može odlučiti da se odrekne volje Rajskog Oca. Spajanje s Ispravljačem pokazuje da je uspinjući smrtnik vječno i bezuvjetno odlučio činiti Očevu volju.

During the life in the flesh the evolving soul is enabled to reinforce the supermaterial decisions of the mortal mind. The soul, being supermaterial, does not of itself function on the material level of human experience. Neither can this subspiritual soul, without the collaboration of some spirit of Deity, such as the Adjuster, function above the morontia level. Neither does the soul make final decisions until death or translation divorces it from material association with the mortal mind except when and as this material mind delegates such authority freely and willingly to such a morontia soul of associated function. During life the mortal will, the personality power of decision-choice, is resident in the material mind circuits; as terrestrial mortal growth proceeds, this self, with its priceless powers of choice, becomes increasingly identified with the emerging morontia-soul entity; after death and following the mansion world resurrection, the human personality is completely identified with the morontia self. The soul is thus the embryo of the future morontia vehicle of personality identity.

This immortal soul is at first wholly morontia in nature, but it possesses such a capacity for development that it invariably ascends to the true spirit levels of fusion value with the spirits of Deity, usually with the same spirit of the Universal Father that initiated such a creative phenomenon in the creature mind.

Both the human mind and the divine Adjuster are conscious of the presence and differential nature of the evolving soul--the Adjuster fully, the mind partially. The soul becomes increasingly conscious of both the mind and the Adjuster as associated identities, proportional to its own evolutionary growth. The soul partakes of the qualities of both the human mind and the divine spirit but persistently evolves toward augmentation of spirit control and divine dominance through the fostering of a mind function whose meanings seek to co-ordinate with true spirit value.

The mortal career, the soul's evolution, is not so much a probation as an education. Faith in the survival of supreme values is the core of religion; genuine religious experience consists in the union of supreme values and cosmic meanings as a realization of universal reality.

Mind knows quantity, reality, meanings. But quality--values--is felt. That which feels is the mutual creation of mind, which knows, and the associated spirit, which reality-izes.

In so far as man's evolving morontia soul becomes permeated by truth, beauty, and goodness as the value-realization of God-consciousness, such a resultant being becomes indestructible. If there is no survival of eternal values in the evolving soul of man,

Za vrijeme života u tjelesnom obličju, evolutivna duša može osnažiti nadmaterijalne odluke smrtničkog uma. Kako je nadmaterijalna, sama po sebi duša ne djeluje na materijalnoj razini ljudskog iskustva. Pored toga, bez suradnje s nekim duhom Božanstva kao recimo Ispravljačem, ova podduhovna duša ne može djelovati iznad morontija razine. Duša ne donosi konačne odluke sve dok je smrt ili prijenos ne odvoje od materijalne povezanosti sa smrtničkim umom, izuzev ako ovaj materijalni um slobodno odluči ovlastiti odluke takve morontija duše povezanog djelovanja. Za vrijeme života, smrtnička volja--moć ličnosti da donese slobodnu odluku--počiva u krugovima materijalnog uma; pri nastavku smrtničkog rasta na zemlji, ovo se biće svojim neprocjenljivim moćima izbora sve više poistovjećuje s novonastajućom jedinkom morontija duše; nakon smrti i buđenja na rezidencijskom svijetu, ljudska ličnost sebe u cjelosti poistovjećuje s morontija bitkom. Duša tako predstavlja zametak budućeg morontija mehanizma identiteta ličnosti.

Ova besmrtna duša isprva ima posve morontijalnu prirodu, ali se zahvaljujući sposobnosti daljeg razvoja bez iznimke uspinje to istinskih razina duha gdje postiže vrijednost koja omogućuje spajanje s duhovima Božanstva, obično upravo onim duhom Oca Svih koji je u umu stvorenja pokrenuo takvu stvaralačku pojavu.

I ljudski um i božanski Ispravljač su svjesni prisutnosti i zasebne prirode evolutivne duše--Ispravljač potpuno, a um djelomično. Duša postaje sve svjesnija povezanih jedinki uma i Ispravljača, u skladu s mjerom vlastitog evolutivnog razvoja. Duša u sebi spaja obilježja ljudskog uma kao i osobine božanskog duha, dok se ustrajno razvija imajući za cilj uvećanje kontrole duha i božanske dominacije unaprijedjenjem umnog djelovanja čija značenja nastoje ostvariti sklad s istinskom vrijednošću duha.

Smrtnički život--evolucija duše--nije toliko stvar kušnje koliko je stvar obrazovanja. Bit religije počiva u vjeri u opstanak uzvišenih vrijednosti; istinsko religiozno iskustvo počiva u jedinstvu uzvišenih vrijednosti i kozmičkih značenja kao ostvarenja univerzalne stvarnosti.

Um zna količinu, stvarnost i značenja. Ali kvaliteta--vrijednosti--se jedino može osjetiti. Ovo sjetilo je spojeni proizvod uma koji poznaje i pridruženog duha koji po-stvarnost-izira.

Do mjere do koje čovjekova evolutivna morontija duša bude prožeta istinom, ljepotom i dobrotom kao vrijednosnim ostvarenjem svjesnosti Boga, rezultirajuće biće mora postati neuništivo. Bez opstanka vječnih vrijednosti u čovjekovoj evolutivnoj

then mortal existence is without meaning, and life itself is a tragic illusion. But it is forever true: What you begin in time you will assuredly finish in eternity--if it is worth finishing.

4. THE INNER LIFE

Recognition is the intellectual process of fitting the sensory impressions received from the external world into the memory patterns of the individual. Understanding connotes that these recognized sensory impressions and their associated memory patterns have become integrated or organized into a dynamic network of principles.

Meanings are derived from a combination of recognition and understanding. Meanings are nonexistent in a wholly sensory or material world. Meanings and values are only perceived in the inner or supermaterial spheres of human experience.

The advances of true civilization are all born in this inner world of mankind. It is only the inner life that is truly creative. Civilization can hardly progress when the majority of the youth of any generation devote their interests and energies to the materialistic pursuits of the sensory or outer world.

The inner and the outer worlds have a different set of values. Any civilization is in jeopardy when three quarters of its youth enter materialistic professions and devote themselves to the pursuit of the sensory activities of the outer world. Civilization is in danger when youth neglect to interest themselves in ethics, sociology, eugenics, philosophy, the fine arts, religion, and cosmology.

Only in the higher levels of the superconscious mind as it impinges upon the spirit realm of human experience can you find those higher concepts in association with effective master patterns which will contribute to the building of a better and more enduring civilization. Personality is inherently creative, but it thus functions only in the inner life of the individual.

Snow crystals are always hexagonal in form, but no two are ever alike. Children conform to types, but no two are exactly alike, even in the case of twins. Personality follows types but is always unique.

Happiness and joy take origin in the inner life. You cannot experience real joy all by yourself. A solitary life is fatal to happiness. Even families and nations will enjoy life more if they share it with others.

You cannot completely control the external world--environment. It is the creativity of the inner world that is most subject to your direction because there your personality is so largely liberated from the

duši, smrtnička egzistencija nema smisla i sam život nije ništa drugo nego tragična iluzija. Ali zauvijek je istina: Što započnete u vremenu morate završiti u vječnosti--ako je vrijedno vaših nastojanja.

4. UNUTARNJI ŽIVOT

Prepoznavanje je intelektualni proces uklapanja sjetilnih dojmova iz vanjskog svijeta u osobne uzorke sjećanja. Razumijevanje znači da su ovi prepoznati sjetilni dojmovi i s njima povezani uzorci sjećanja postali ujedinjeni ili organizirani u dinamičku mrežu principa.

Značenja nastaju iz spoja prepoznavanja i razumijevanja. Značenja ne postoje u posve sjetilnom ili materijalnom svijetu. Čovjek može spoznati značenja i vrijednosti jedino u okviru unutarnjih ili nadmaterijalnih domena ljudskog iskustva.

Svaki napredak istinske civilizacije vuče porijeklo iz ovog unutarnjeg svijeta. Jedino ovaj unutarnji život može biti istinski stvaralački. Civilizacija teško može napredovati ako većina mladih bilo koje generacije posveti interese i energiju materijalističkim disciplinama sjetilnog ili vanjskog svijeta.

Unutarnji i vanjski svijet imaju različit sustav vrijednosti. Svaka civilizacija je u opasnosti kad tri četvrtine mladeži izaberu materijalističke okupacije ili se posvete izučavanju sjetilnih aktivnosti vanjskog svijeta. Civilizacija je u opasnosti kad mladi zanemare interes za etiku, sociologiju, eugeniku, filozofiju, likovne umjetnosti, religiju i kozmologiju.

Jedino u višim razinama nadsvjesnog uma koji se nadovezuje povrh ljudsko-iskustvene domene duha, možete naći više pojmove koji su vezani s bitnim djelotvornim uzorcima i koji mogu voditi k izgradnji bolje i trajnije civilizacije. Dok stvaralaštvo predstavlja unutarnje obdarenje ličnosti, ličnost djeluje stvaralački jedino u individualnom unutarnjem životu.

Pahulje su uvijek šestokutne, dok je svaka jedinstvena. Djeca se mogu razvrstati po tipovima, ali nije moguće naći dva identična djeteta, ni među blizancima. Ličnosti podliježu tipovima, dok su uvijek jedinstvene.

Sreća i radost nastaju u unutarnjem životu. Istinska radost ne može biti osamljeno iskustvo. Samoća uništava sreću. Čak i obitelji i nacije uvećavaju užitke života kad ih dijelile s drugima.

Vi ne posjedujete potpunu moć kontrole vanjskog svijeta--svoga okružja. Stvaralaštvo unutarnjeg svijeta u najvećoj mjeri podliježe čovjekovoj upravi, kako je ličnost u ovom području

fetters of the laws of antecedent causation. There is associated with personality a limited sovereignty of will.

Since this inner life of man is truly creative, there rests upon each person the responsibility of choosing as to whether this creativity shall be spontaneous and wholly haphazard or controlled, directed, and constructive. How can a creative imagination produce worthy children when the stage whereon it functions is already preoccupied by prejudice, hate, fears, resentments, revenge, and bigotries?

Ideas may take origin in the stimuli of the outer world, but ideals are born only in the creative realms of the inner world. Today the nations of the world are directed by men who have a superabundance of ideas, but they are poverty-stricken in ideals. That is the explanation of poverty, divorce, war, and racial hatreds.

This is the problem: If freewill man is endowed with the powers of creativity in the inner man, then must we recognize that freewill creativity embraces the potential of freewill destructivity. And when creativity is turned to destructivity, you are face to face with the devastation of evil and sin--oppression, war, and destruction. Evil is a partiality of creativity which tends toward disintegration and eventual destruction. All conflict is evil in that it inhibits the creative function of the inner life--it is a species of civil war in the personality.

Inner creativity contributes to ennoblement of character through personality integration and selfhood unification. It is forever true: The past is unchangeable; only the future can be changed by the ministry of the present creativity of the inner self.

5. THE CONSECRATION OF CHOICE

The doing of the will of God is nothing more or less than an exhibition of creature willingness to share the inner life with God--with the very God who has made such a creature life of inner meaning-value possible. Sharing is Godlike--divine. God shares all with the Eternal Son and the Infinite Spirit, while they, in turn, share all things with the divine Sons and spirit Daughters of the universes.

The imitation of God is the key to perfection; the doing of his will is the secret of survival and of perfection in survival.

Mortals live in God, and so God has willed to live in mortals. As men trust themselves to him, so has he--and first--trusted a part of himself to be with men; has consented to live in men and to indwell men subject to the human will.

uglavnom oslobođena od okova uzročne povezanosti. Ličnost je povezana s ograničenim suverenitetom volje.

Kako je ovaj čovjekov unutarnji život istinski stvaralački, na svakom čovjeku leži odgovornost da izabere hoće li ovo stvaralaštvo biti spontano i posve nasumično ili će biti kontrolirano, usmjereno i konstruktivno. Kako će stvaralačka mašta biti u stanju proizvesti dostojnu djecu ako mora djelovati na podijumu koji je okupiran predrasudama, mržnjom, ozlojađenošću, osvetom i bigostvom?

Dok ideje mogu vući porijeklo iz podražaja vanjskog svijeta, ideali se rađaju jedino u stvaralačkim domenama unutarnjeg svijeta. U današnje doba svjetskim nacijama upravljaju osobe koje imaju obilje ideja--ali kojima nedostaju ideali. Ovdje počiva objašnjenje siromaštva, razvoda, ratova i rasnih netrpeljivosti.

Evo u čemu je problem: Ako je čovjek koji ima slobodnu volju iznutra obdaren stvaralačkim moćima, bitno je prepoznati da stvaralaštvo slobodne volje podrazumijeva njezinu potencijalnu destruktivnost. I kad se stvaralaštvo pretvori u destruktivnost, suočeni ste s pustošenjima zla i grijeha--tlačenjem, ratom i uništenjem. Zlo je djelomičnost stvaralaštva koja naginje u smjeru fragmentacije i s vremenom uništenja. Svaki sukob je zao zato što zaustavlja stvaralačko djelovanje unutarnjeg života--djeluje kao vrsta građanskog rata u sastavu ličnosti.

Unutarnje stvaralaštvo doprinosi plemenitosti karaktera integracijom ličnosti i sjedinjenjem bitka. Zauvijek je istina: Ne može promijeniti prošlost; jedino može promijeniti budućnost sadašnjim stvaralaštvom unutarnjeg bitka.

5. POSVEĆENJE IZBORA

Izvršenje Božje volje nije ništa drugo nego voljnost stvorenja da podijeli unutarnji život s Bogom--istim onim Bogom koji je omogućio život unutarnjeg smisla i vrijednosti ovog stvorenja. Čin dijeljenja nalikuje Bogu--to je božanski čin. Bog sve dijeli s Vječnim Sinom i Beskonačnim Duhom, dok oni zauzvrat sve dijele s božanskim Sinovima i kozmičkim Kćerkama duha.

Oponašanje Boga je bitan činitelj u postignuću savršenstva; tajna opstanka i savršenstva u ovom opstanku počiva u izvršenju Božje volje.

Smrtnici žive u Bogu i Bog je tako htio živjeti u smrtnicima. Kao što čovjek sebe povjerava njemu, tako je i on--i to prvi--povjerio čovjeku dio sebe; pristao je živjeti u ljudima podvrgnut ljudskoj volji.

Peace in this life, survival in death, perfection in the next life, service in eternity--all these are achieved (in spirit) now when the creature personality consents--chooses--to subject the creature will to the Father's will. And already has the Father chosen to make a fragment of himself subject to the will of the creature personality.

Such a creature choice is not a surrender of will. It is a consecration of will, an expansion of will, a glorification of will, a perfecting of will; and such choosing raises the creature will from the level of temporal significance to that higher estate wherein the personality of the creature son communes with the personality of the spirit Father.

This choosing of the Father's will is the spiritual finding of the spirit Father by mortal man, even though an age must pass before the creature son may actually stand in the factual presence of God on Paradise. This choosing does not so much consist in the negation of creature will--"Not my will but yours be done"--as it consists in the creature's positive affirmation: "It is my will that your will be done." And if this choice is made, sooner or later will the God-choosing son find inner union (fusion) with the indwelling God fragment, while this same perfecting son will find supreme personality satisfaction in the worship communion of the personality of man and the personality of his Maker, two personalities whose creative attributes have eternally joined in self-willed mutuality of expression--the birth of another eternal partnership of the will of man and the will of God.

6. THE HUMAN PARADOX

Many of the temporal troubles of mortal man grow out of his twofold relation to the cosmos. Man is a part of nature--he exists in nature--and yet he is able to transcend nature. Man is finite, but he is indwelt by a spark of infinity. Such a dual situation not only provides the potential for evil but also engenders many social and moral situations fraught with much uncertainty and not a little anxiety.

The courage required to effect the conquest of nature and to transcend one's self is a courage that might succumb to the temptations of self-pride. The mortal who can transcend self might yield to the temptation to deify his own self-consciousness. The mortal dilemma consists in the double fact that man is in bondage to nature while at the same time he possesses a unique liberty--freedom of spiritual choice and action. On material levels man finds himself subservient to nature, while on spiritual levels he is triumphant over nature and over all things temporal and finite. Such a paradox is inseparable from temptation, potential evil, decisional errors, and when self becomes proud and arrogant, sin may evolve.

Mir za ovog života, opstanak poslije smrti, savršenstvo u narednom životu, službu u vječnosti--sve ovo čovjek može postići (u duhu) za vrijeme ovog života ako slobodno pristane--izabere--da se podredi Očevoj volji. A Otac je već odlučio podrediti jedan svoj dio volji čovjekove ličnosti.

Takav izbor stvorenja nije stvar predavanja volje. To je prije posvećenje, proširenje, uznošenje i usavršenje volje; i takav izbor uzdiže čovjekovu volju od razine temporalne važnosti na viši stadij gdje ličnost stvorenog sina postiže duhovnu zajednicu s ličnošću duha Oca.

Izbor Očeve volje znači da je smrtni čovjek duhovno otkrio Oca-duha, čak i ako mora proći cijeli vijek prije nego se stvoreni sin istinski nađe u stvarnoj prisutnosti Boga na Raju. Ovaj izbor ne počiva toliko u negiranju volje stvorenja--"Nek bude ne moja već tvoja volja"--koliko u pozitivnoj izjavi: "Moja je volja da bude tvoja volja." I prije ili kasnije, nakon ovakve odluke, sin koji bude izabrao Boga nalazi unutarnje jedinstvo (spajanje) s unutarnjim Božjim fragmentom, dok isti ovaj sve savršeniji sin nalazi uzvišeno zadovoljstvo ličnosti u obožavalačkom duhovnom zajedništvu između ličnosti čovjeka i ličnosti njegovog Stvoritelja, dvaju ličnosti koje zauvijek spajaju svoje stvaralačke osobine u samovoljnoj uzajamnosti izražaja--rođenju nove vječne suradnje između čovjekove i Božje volje.

6. LJUDSKI PARADOKS

Mnoge zemaljske nevolje koje prate smrtnog čovjeka izrastaju iz njegovog dvostrukog odnosa prema kozmosu. Čovjek je dio prirode--on egzistira u prirodi--dok je u stanju prevazići prirodu. Čovjek je konačan, premda u njemu živi iskra beskonačnosti. Ne samo što takva dualna situacija stvara potencijalnost zla, već vodi k pojavi mnogih društvenih i moralnih situacija koje stvaraju nesigurnost i veliku tjeskobu.

Ista ona hrabrost koja je neophodna za savladanje prirode i nadilaženje vlastitog bića, predstavlja hrabrost koja može doći u iskušenje da podlegne vlastitom ponosu. Smrtnik koji je sposoban prevazići vlastito biće može podlijeći napasti da obogotvori vlastitu samosvijest. Smrtnička dilema počiva u dvostrukoj situaciji--dok je okovan prirodom, čovjek ima jedinstvenu slobodu--slobodu duhovnog izbora i djelovanja. Na materijalnim razinama, čovjek se mora pokoriti prirodi, dok na duhovnim razinama nadilazi prirodu kao i sve temporalne i konačne pojave. Takav paradoks je neodvojivo vezan uz iskušenja i mogućnosti pojave zla i pogrešnih odluka, a ako bitak postane ponosan i arogantan--i eventualnog grijeha.

The problem of sin is not self-existent in the finite world. The fact of finiteness is not evil or sinful. The finite world was made by an infinite Creator--it is the handiwork of his divine Sons--and therefore it must be good. It is the misuse, distortion, and perversion of the finite that gives origin to evil and sin.

The spirit can dominate mind; so mind can control energy. But mind can control energy only through its own intelligent manipulation of the metamorphic potentials inherent in the mathematical level of the causes and effects of the physical domains. Creature mind does not inherently control energy; that is a Deity prerogative. But creature mind can and does manipulate energy just in so far as it has become master of the energy secrets of the physical universe.

When man wishes to modify physical reality, be it himself or his environment, he succeeds to the extent that he has discovered the ways and means of controlling matter and directing energy. Unaided mind is impotent to influence anything material save its own physical mechanism, with which it is inescapably linked. But through the intelligent use of the body mechanism, mind can create other mechanisms, even energy relationships and living relationships, by the utilization of which this mind can increasingly control and even dominate its physical level in the universe.

Science is the source of facts, and mind cannot operate without facts. They are the building blocks in the construction of wisdom which are cemented together by life experience. Man can find the love of God without facts, and man can discover the laws of God without love, but man can never begin to appreciate the infinite symmetry, the supernal harmony, the exquisite repleteness of the all-inclusive nature of the First Source and Center until he has found divine law and divine love and has experientially unified these in his own evolving cosmic philosophy.

The expansion of material knowledge permits a greater intellectual appreciation of the meanings of ideas and the values of ideals. A human being can find truth in his inner experience, but he needs a clear knowledge of facts to apply his personal discovery of truth to the ruthlessly practical demands of everyday life.

It is only natural that mortal man should be harassed by feelings of insecurity as he views himself inextricably bound to nature while he possesses spiritual powers wholly transcendent to all things temporal and finite. Only religious confidence--living faith--can sustain man amid such difficult and perplexing problems.

Of all the dangers which beset man's mortal nature and jeopardize his spiritual integrity, pride is the

Problem grijeha nije samopostojeći u konačnom svijetu. Konačnost sama po sebi nije zla ili grešna. Konačni svijet je djelo beskonačnog Stvoritelja--rad njegovih božanskih Sinova--i stoga mora biti dobar. Zlo i grijeh nastaju zloupotrebom, izokretanjem i izopačenjem konačnog svijeta.

Duh može dominirati nad umom; um tako može upravljati energijom. Ali um može upravljati energijom jedino inteligentnom manipulacijom metamorfičkih potencijala koji su svojstveni matematičkoj razini uzročno-posljedične veze fizičkih domena. Kontrola energije nije svojstvena umu stvorenja; ona predstavlja povlasticu Božanstva. Ali ako uspije ovladati energetske tajnama fizičkog svemira, um stvorenja može biti u stanju manipulirati energijom.

Kad čovjek želi izmijeniti fizičku stvarnost, bilo samog sebe ili svoje okruženje, njegov uspjeh ovisi o otkriću načina i metoda za kontrolu materije i upravljanje energije. Bez ovih vještina, um je jedino u stanju utjecati na fizički mehanizam s kojim je neraskidivo povezan, ali ne i na ostale materijalne pojave. Ali inteligentnom upotrebom tjelesnog mehanizma, um može proizvesti druge mehanizme, čak i energetske i žive odnose koji rezultiraju uvećanjem kontrole i dominacije nad fizičkom razinom svemira.

Znanost je izvor činjenica i um ne može djelovati bez činjenica. One su građevinski blokovi u procesu izgradnje mudrosti i životno iskustvo ih cementira u povezanu cjelinu. Čovjek može naći Božju ljubav bez činjenica i otkriti Božje zakone bez ljubavi, ali ne može početi cijeniti beskonačnu simetriju, nadzemaljski sklad i izvrsno obilje sveobuhvatne prirode Prvog Izvora i Centra sve dok ne nađe božanski zakon i božansku ljubav i dok svojim iskustvom ne poveže ove elemente u individualnu evolutivnu filozofiju kozmosa.

Proširenje materijalnog znanja vodi k porastu intelektualnog poštovanja značenja ideja i vrijednosti ideala. Dok ljudsko biće može naći istinu u unutarnjem iskustvu, bez jasnog poznavanja činjenica ne može primijeniti svoje osobno otkriće istine u okviru neumoljivo praktičnih zahtjeva svakodnevnog života.

Odveć je prirodno što je smrtni čovjek uznemiren osjećajem nesigurnosti sve dok smatra da je neraskidivo povezan s prirodom, dok ustvari posjeduje duhovne moći koje posve nadilaze sve temporalne i konačne pojave. Jedino religiozno pouzdanje--živuća vjera--može podržati čovjeka uoči teških i zamršenih problema.

Ponos je najveća opasnost koja opsjeda čovjekovu smrtničku prirodu i ugrožava njegov integritet.

greatest. Courage is valorous, but egotism is vainglorious and suicidal. Reasonable self-confidence is not to be deplored. Man's ability to transcend himself is the one thing which distinguishes him from the animal kingdom.

Pride is deceitful, intoxicating, and sin-breeding whether found in an individual, a group, a race, or a nation. It is literally true, "Pride goes before a fall."

7. THE ADJUSTER'S PROBLEM

Uncertainty with security is the essence of the Paradise adventure--uncertainty in time and in mind, uncertainty as to the events of the unfolding Paradise ascent; security in spirit and in eternity, security in the unqualified trust of the creature son in the divine compassion and infinite love of the Universal Father; uncertainty as an inexperienced citizen of the universe; security as an ascending son in the universe mansions of an all-powerful, all-wise, and all-loving Father.

May I admonish you to heed the distant echo of the Adjuster's faithful call to your soul? The indwelling Adjuster cannot stop or even materially alter your career struggle of time; the Adjuster cannot lessen the hardships of life as you journey on through this world of toil. The divine indweller can only patiently forbear while you fight the battle of life as it is lived on your planet; but you could, if you only would--as you work and worry, as you fight and toil--permit the valiant Adjuster to fight with you and for you. You could be so comforted and inspired, so enthralled and intrigued, if you would only allow the Adjuster constantly to bring forth the pictures of the real motive, the final aim, and the eternal purpose of all this difficult, uphill struggle with the commonplace problems of your present material world.

Why do you not aid the Adjuster in the task of showing you the spiritual counterpart of all these strenuous material efforts? Why do you not allow the Adjuster to strengthen you with the spiritual truths of cosmic power while you wrestle with the temporal difficulties of creature existence? Why do you not encourage heavenly helper to cheer you with the clear vision of the eternal outlook of universal life as you gaze in perplexity at the problems of the passing hour? Why do you refuse to be enlightened and inspired by the universe viewpoint while you toil amidst the handicaps of time and flounder in the maze of uncertainties which beset your mortal life journey? Why not allow the Adjuster to spiritualize your thinking, even though your feet must tread the material paths of earthly endeavor?

The higher human races of Urantia are complexly admixed; they are a blend of many races

Dok je hrabrost je neustrašiva, egotizam je tašt i samoubojstven. Nemojte prezirati prikladan osjećaj samopouzdanja. Čovjek se razlikuje od životinja upravo po svojoj moći da prevaziđe samoga sebe.

Ponos je prijevaran i omamljiv i vodi k grijehu, bilo da se radi o ponosu osobe, grupe, rase ili nacije. Doslovno je istina da "ponos prethodi porazu."

7. ISPRAVLJAČEV PROBLEM

Rajska pustolovina u biti počiva u pouzdanju pri neizvjesnostima--neizvjesnostima u vremenu i umu, neizvjesnostima u pogledu detalja sve višeg rajskog uspona; pouzdanju u duhu i vječnosti, pouzdanju u bezuvjetnom osjećaju sigurnosti stvorenog sina u božansku samilost i beskonačnu ljubav Oca Svih; neizvjesnost neiskusnog kozmičkog državljanja; sigurnost uspinjućeg sina u rezidencijskim svjetovima svemoćnog i svemudrog Oca ljubavi.

Mogu li vas upozoriti da obratite pažnju na priglušeni jek Ispravljačevog vjernog poziva vašoj duši? Vaš unutarnji Ispravljač ne može zaustaviti ili materijalno izmijeniti vaš život, vašu vremensku borbu; Ispravljač ne može umanjiti vaše životne teškoće na putovanju svijetom napora. Vaš se unutarnji Božanski podstanar jedino može strpljivo povući ustranu dok bijete bitku života koji obilježava vaš svijet; ali vi uistinu možete, samo ako budete htjeli--dok radite i brinete, dok se borite i mučite--dopustiti hrabrom Ispravljaču da se bori s vama i za vas. Ovo će vam dati toliko utjehe i nadahnuća, toliko draži i podstreka, samo ako dopustite Ispravljaču da nastavi iznositi slike stvarnog motiva, krajnjeg cilja i vječne namisli cijele ove teške i mukotrpne borbe sa svakidašnjim problemima vašeg sadašnjeg materijalnog svijeta.

Zašto ne olakšate Ispravljačevu zadaću--zašto mu ne dopustite da vam pokaže duhovnu paralelu svih ovih teških materijalnih nastojanja? Zašto ne dopustite Ispravljaču da vas osnaži duhovnim istinama o kozmičkoj moći, dok se hvatate u koštac s temporalnim teškoćama smrtničke egzistencije? Zašto ne ohrabrite nebeskog pomagača da vas oraspoloži jasnom vizijom vječne perspektive univerzalnog života dok se sami u nedoumici bavite problemima tekućeg časa? Zašto odbijate prihvatiti prosvjetljenje i nadahnuće univerzalnim gledištem dok se s naporom borite sa zaprekama vremena i zbunjeno posrćete uoči neizvjesnosti svog smrtničkog životnog putovanja? Zašto ne dopustite Ispravljaču da produhovi vaše misli, unatoč tome što ste primorani gaziti materijalnim stazama zemaljskih nastojanja?

Više ljudske rase Urantije su tako zamršeno izmiješane; one predstavljaju rezultat spajanja

and stocks of different origin. This composite nature renders it exceedingly difficult for the Monitors to work efficiently during life and adds definitely to the problems of both the Adjuster and the guardian seraphim after death. Not long since I was present on Salvington and heard a guardian of destiny present a formal statement in extenuation of the difficulties of ministering to her mortal subject. This seraphim said:

"Much of my difficulty was due to the unending conflict between the two natures of my subject: the urge of ambition opposed by animal indolence; the ideals of a superior people crossed by the instincts of an inferior race; the high purposes of a great mind antagonized by the urge of a primitive inheritance; the long-distance view of a far-seeing Monitor counteracted by the nearsightedness of a creature of time; the progressive plans of an ascending being modified by the desires and longings of a material nature; the flashes of universe intelligence cancelled by the chemical-energy mandates of the evolving race; the urge of angels opposed by the emotions of an animal; the training of an intellect annulled by the tendencies of instinct; the experience of the individual opposed by the accumulated propensities of the race; the aims of the best overshadowed by the drift of the worst; the flight of genius neutralized by the gravity of mediocrity; the progress of the good retarded by the inertia of the bad; the art of the beautiful besmirched by the presence of evil; the buoyancy of health neutralized by the debility of disease; the fountain of faith polluted by the poisons of fear; the spring of joy embittered by the waters of sorrow; the gladness of anticipation disillusioned by the bitterness of realization; the joys of living ever threatened by the sorrows of death. Such a life on such a planet! And yet, because of the ever-present help and urge of the Thought Adjuster, this soul did achieve a fair degree of happiness and success and has even now ascended to the judgment halls of."

[Presented by a Solitary Messenger of
Orvonton.]

više rasa i loza različitog porijekla. Ova složena priroda uveliko otežava djelotvornost Osmatrača za vrijeme života i definitivno doprinosi posmrtnim problemima Ispravljača i serafa čuvara. Nedavno sam bio na Salvingtonu gdje sam čuo službenu izjavu čuvara sudbine koja se odnosi na olakšanje teškoća s kojima se susreće služeći svom smrtnom predmetu zaštite. Ova izjava serafa glasi:

"Velik dio moje teškoće proizlazi iz beskrajnog sukoba između dvaju priroda čovjeka pod mojom zaštitom: poriva ambicije kojem se protivi lijenost životinje; ideala nadmoćnog naroda križanih s instinktima inferiorne rase; visokih namisli velikog uma antagoniziranih porivom primitivnog nasljeđa; dalekosežnog pogleda pronicavog i dalekovidog Osmatrača koji se kosi s kratkovidosti vremenskog stvorenja; progresivnih planova uspinjućeg bića na koje utječu želje i čežnje materijalne prirode; povremenog sjaja kozmičke inteligencije koji se poništava kemijsko-energetskim naložima evolutivne rase; porivu anđela kojem se protive emocije životinje; obrazovanja intelekta koji je poništen tendencijama instinkta; osobnom iskustvu s kojim se kose nagomilane sklonosti rase; ciljeva najboljeg u čovjeku koji su nadsjenjeni pobudom najgoreg; visokog leta nadarene genijalnosti koji je neutraliziran gravitacijom osrednjosti; napretkom dobrog koji je retardiran inercijom zlog; umjetnošću lijepog koja je ukaljana prisutnošću zla; poletnosti zdravlja koja je neutralizirana debilnošću bolesti; fontanom vjere koja je zagađena otrovima straha; izvorom radosti koji je zagorčan vodama patnje; radošću nadanja koja doživljava razočaranje gorčinom ostvarenja; radostima življenja koja su izložena stalnoj prijetnji patnji smrti. Kakav život na takvom planetu! A i pored toga, zahvaljujući stalno prisutnoj pomoći i porivu Misaonog Ispravljača, ova je duša dostigla srazmjeran stupanj sreće i uspjeha, uzašavši do sudbeni odaja mansonije."

[Predočio Osamljeni Glasnik Orvontona.]